

GÖTEBORGS UNIVERSITET
Institutionen för svenska språket

Skatteundandragande eller jobba svart?

Intertextualitet, rekontextualisering och resemiotisering i en textkedja
om arbetsgivardeklaration på individnivå (AGI)

Ida Thalin

Specialarbete, SPK160, 15 hp
Ämne: Svenska språket
Termin: Vårterminen 2019
Handledare: Hans Landqvist

Sammandrag

I den här uppsatsen undersöker jag en intertextuell kedja i en svensk myndighetskontext med syfte att dels klarlägga vad som händer med delar av innehållet när det rekontextualiseras mellan texterna i kedjan, dels klarlägga vilka följder rekontextualiseringarna kan tänkas få för mottagarna.

Materialet består av en intertextuell kedja om sex texter gällande arbetsgivardeklaration på individnivå (AGI). Två av texterna är behandlingstexter och rör kommunikation mellan fackmän, och fyra av texterna är informationstexter och rör kommunikation mellan fackmän och lekmän. De textpartier som undersöks i textkedjan är de textpartier som behandlar samma eller liknande innehåll. För att identifiera dessa textpartier gör jag en kvalitativ innehållsanalys, vilket innebär att jag identifierar nyckelord och temaangivande formuleringar genom att leta efter makroteman och mikroteman. Innehållsanalysen resulterade i 16 identifierade teman varav tre djupstuderas och resterande analyseras översiktligt.

Resultatet visar att det innehåll som oftare överförs oförändrat är det som förs mellan de två behandlingstexterna. Innehåll som förs mellan informationstexterna eller från behandlingstext till informationstext överförs oftare förändrat. Det går att identifiera flera typer av förändringar av innehållet och några av de identifierade förändringarna är att innehåll stryks och att ordval, ordföljd och meningsstruktur förändras. Flera av förändringarna sker i linje med råd och riktlinjer för klarspråk och leder därmed till positiva följder för de avsedda mottagarna. Vissa av förändringarna sker dock i motsättning till råd och riktlinjer för klarspråk och leder därmed snarare till negativa följder för mottagarna.

Nyckelord: *intertextualitet, resemiotisering, rekontextualisering, textkedja, myndighetsinformation, mottagare, arbetsgivardeklaration på individnivå (AGI)*

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1. Bakgrund.....	1
1.2. Syfte, forskningsfrågor och avgränsningar	2
2. Teori och centrala begrepp.....	4
2.1. Intertextualitet, rekontextualisering och resemiotisering.....	4
2.2. Intertextuella kedjor	5
3. Tidigare forskning	7
3.1. Intertextuella kedjor och rekontextualisering	7
3.2. Myndighetsspråk och klarspråk	9
4. Material och metod	11
4.1. Material	11
4.2. Metod	13
5. Resultat och diskussion	16
5.1. Analysexempel A.....	16
5.2. Analysexempel B	18
5.3. Analysexempel C	21
5.4. Analysexempel D–P.....	24
6. Sammanfattning, summerande diskussion och slutsatser	28
6.1. Sammanfattning och summerande diskussion	28
6.2. Slutsatser och utblick	30
7. Material- och litteraturförteckning.....	32
7.1. Material	32
7.2. Litteratur.....	33
Bilaga 1. Analysexempel A: För vem gäller reglerna 1 juli 2018?	35
Bilaga 2. Analysexempel B: Fusk och brottslighet	36
Bilaga 3. Analysexempel C: Vad innebär förslaget?.....	37

Tabeller

Tabell 1. Intertextuell kedja för politiska och administrativa beslutsprocesser utifrån Koskela (2009:53)	6
Tabell 2. Beskrivning av materialet om arbetsgivardeklaration på individnivå (AGI)	11
Tabell 3. Identifierade och återkommande teman	15

1. Inledning

I detta kapitel ger jag en inledning till min undersökning. I avsnitt 1.1 presenterar jag bakgrund till och motivering för studien. I avsnitt 1.2 presenterar jag syfte, forskningsfrågor och avgränsningar.

1.1. Bakgrund

Varje dag kommuniceras mängder av information inom, mellan och utanför myndigheter i Sverige. Tjänstemän vid en myndighet kommunicerar med andra tjänstemän på den egna myndigheten, de kommunicerar med tjänstemän på andra myndigheter och de kommunicerar med medborgare och media. När en myndighet kommunicerar förutsätts myndigheten, och har också krav på sig, att kommunicera på ett sätt som följer språklagens elfte paragraf, vilken slår fast att ”språket i offentlig verksamhet ska vara vårdat, enkelt och begripligt” (SFS 2009:600). Det är också underförstått att mottagarna av myndigheternas information ska kunna ta till sig denna utan hjälp från myndigheten.

Vid årsskiftet 2018/2019 trädde en lagändring om arbetsgivardeklaration på individnivå (i fortsättningen ofta AGI) i kraft. De nya reglerna innebär att arbetsgivare numera ska redovisa utbetalningar och skatteavdrag separat för varje anställd varje månad. Reglerna medför en stor förändring för arbetsgivare i Sverige och påverkar också arbetstagarna. De nya reglerna medför också stora förändringar för Skatteverket och efter att beslutet om lagändringen togs i maj 2017 har Skatteverket bland annat arbetat med att informera om vad de nya reglerna innebär. I samband med lagändringen har alltså flera olika informationstexter producerats på såväl Skatteverket som på andra myndigheter. Dessa texter går att koppla till andra texter som producerats i samband med beslutsprocessen, exempelvis texter där ärendet planerats och beslutats.

Att texter på olika sätt är sammankopplade med varandra är ett ganska välkänt fenomen. En text kan bygga på en eller flera andra texter och inte minst i en myndighetskontext skapas olika kedjor av information. Tillkomsten av det politiska beslutet, eller den nya lagändringen, om AGI är ett typiskt exempel där en

förberedande diskussion eller planeringstext leder till en regeringsproposition vilken i sin tur leder till ett beslut, vilket innebär en ny lagtext, som sedan kommuniceras till allmänheten och myndigheter genom olika informationstexter. Texterna i ett sådant händelseförlopp kan sägas tillhöra en *intertextuell kedja* genom vilken information överförs eller *rekontextualiseras* mer eller mindre förändrad (se kapitel 2 för närmare beskrivning av centrala begrepp).

Kommunikationen i en intertextuell kedja täcker ofta flera olika kommunikationssituationer. Den kan vara *intraprofessionell* och täcka kommunikation inom en specifik profession eller mellan tjänstemän och politiker, den kan vara *interprofessionell* och täcka kommunikation mellan tjänstemän i olika professioner, och den kan också täcka kommunikation mellan fackmän och lekmän (Koskela 2010:54). För att underlätta diskussionen kring dessa situationer har jag infört en egen benämning för den tredje situationen och kommer, i linje med de båda andra, kalla den för *extraprofessionell* – utanför professionen. Extraprofessionell innebär alltså att en part i kommunikationen agerar inom sin profession medan den andra parten inte tillhör denna profession och inte heller är fackman inom det aktuella området.

De texter som har producerats i samband med den nya lagändringen om AGI kan sammankopplas i en intertextuell kedja och omfattar troligtvis alla tre kommunikationssituationerna. Med detta i åtanke är det intressant att se hur delar av innehållet i de olika texterna hanteras när det överförs mellan texterna i kedjan. Eftersom myndigheter har krav på sig att kommunicera på ett begripligt sätt är det också intressant att undersöka vilka följder denna hantering kan tänkas ha för mottagarna. Myndigheters kommunikation har länge varit föremål för undersökningar och forskning i Sverige (se t.ex. Nyström Höög, Söderlundh & Sörlin 2012) och jag hoppas genom min undersökning kunna bidra ytterligare till förståelsen av myndighetskommunikationen i Sverige och hur den fungerar alternativt inte fungerar.

1.2. Syfte, forskningsfrågor och avgränsningar

Syftet med min undersökning är tvådelat. För det första ska jag klarlägga vad som händer med delar av innehållet i ett antal texter som ingår i en intertextuell kedja i en

svensk myndighetskontext när innehållet i dessa texter rekontextualiseras mellan texterna i kedjan. För det andra ska jag klarlägga vilka följder rekontextualiseringarna kan tänkas få för de avsedda mottagarna av de olika texterna. *Rekontextualisering* och *intertextuella kedjor* är centrala begrepp i min undersökning och presenteras närmare i kapitel 2.

För att uppnå syftet utgår jag från tre forskningsfrågor där fråga 1 och 2 hänger ihop med den första delen av mitt syfte och fråga 3 med den andra delen. De forskningsfrågor jag utgår från är följande:

1. Vilket innehåll överförs oförändrat mellan texterna i den aktuella textkedjan och vilket innehåll förändras?
2. Hur förändras det aktuella innehållet, i de texter där detta faktiskt sker, och vilka typer av förändringar går att identifiera?
3. Vilka följder kan de identifierade typerna av förändringar tänkas få för de olika texternas avsedda mottagare?

För att avgränsa min undersökning analyserar jag enbart innehåll som formuleras verbalt i texterna. Jag bortser alltså från innehåll som formuleras med hjälp av andra modaliteter, som till exempel bild, ljud, färg eller symboler. Vidare görs min undersökning av följder för mottagaren med hjälp av mina egna bedömningar och alltså inte genom någon form av experimentell studie där jag testar olika mottagare eller mottagargrupper.

2. Teori och centrala begrepp

I detta kapitel presenterar jag de teoretiska utgångspunkter som ligger till grund för min undersökning och utgår då från fyra, för min undersökning, centrala begrepp: *intertextualitet*, *rekontextualisering*, *resemiotisering* och *intertextuella kedjor*. Jag inleder med att presentera de tre förstnämnda i avsnitt 2.1 och presenterar sedan det sistnämnda i avsnitt 2.2.

2.1. Intertextualitet, rekontextualisering och resemiotisering

För att undersöka texternas relationer med varandra utgår jag från begreppet *intertextualitet*. Fairclough (1992:10) använder två begrepp för att tala om intertextualitet: *manifest intertextualitet* och *interdiskursivitet* (eng. *manifest intertextuality* och *interdiscursivity*). På svenska används istället ofta termerna *textsamspel* och *normsamspel*, vilka myntades av Ledin (1997:67) när han presenterade och försvenskade Faircloughs terminologi. Textsamspel handlar om konkreta textuella spår av andra texter i en text i form av till exempel citat eller referat (Ajagán-Lester, Ledin och Rahm 2003:222). Textsamspel, eller manifest intertextualitet, kan dock också röra mer svårfångade spår av andra texter i en text, alltså konkreta spår som inte är explicit markerade som citat eller referat (jfr Sandberg 2019:277–278). Normsamspel gäller mer abstrakta avtryck av andra texter och deras normer, exempelvis spår av diskurser och genrer (Ajagán-Lester m.fl. 2003:225). Min undersökning kommer att behandla den första sortens intertextualitet, alltså konkreta spår av andra texter i en text, dvs. vad Fairclough kallar *manifest intertextualitet* och Ledin kallar *textsamspel*.

För att undersöka hur de olika spåren förflyttas från en text till en annan utgår jag från begreppet *rekontextualisering*. Rekontextualisering kan enligt Linell (1998:144–145) definieras som överföringen av något från en text eller diskurs till en annan text eller diskurs – alltså en annan kontext. Vid rekontextualisering lyfts till exempel en del av en text in i en annan kontext och anpassas efter den nya kontextens användningsområden (Linell 1998:145). Rekontextualisering kan enligt Linell (1998:148) involvera överföring av exakta formuleringar och explicit uttryckt

innehåll men också implicit uttryckt eller underförstått innehåll. Det som överförs kan också vara av olika storlek. Det kan vara en mindre enhet, som en viss formulering eller ett visst ord, eller en större enhet, som ett helt yttrande eller en hel mening eller text (Sandberg 2019:271–272).

Rekontextualisering är enligt Linell (1998:145) inte en ren överföring av innehåll från en text eller kontext till en annan eftersom det vid rekontextualisering ofta sker olika textförändringar och att det som är centralt i en kontext kan vara perifert i nästa. Connolly (2014:378) kallar den här sortens textförändringar, eller omformuleringar, för *resemiotisering* (eng. *resemiotisation*) och menar att sådana kan ske när innehållet i en akademisk artikel rekontextualiseras till en tidningsartikel och anpassas för en ny mer generell mottagare. Scollon (2005:473) definierar resemiotisering som ”the transformation of meaning from one semiotic form to another”. Jag kommer i min undersökning utgå från begreppen *rekontextualisering* och *resemiotisering* när jag undersöker vilket innehåll som överförs från en text till en annan och hur innehållet förändras vid överföringen.

2.2. Intertextuella kedjor

De texter jag använder som material för min undersökning ingår i en *intertextuell kedja*. Solin (2004:275) menar att en intertextuell kedja inte enbart består av texter som rör samma ämne, utan texterna behöver också kunna bilda en informationsväg genom vilken innehåll och formuleringar överförs från en text till en annan. En intertextuell kedja är alltså en serie av texter som innehåller delar från en eller flera andra texter i kedjan och det som sker i kedjan kan beskrivas med hjälp av begreppet rekontextualisering (Koskela 2010:55–56). Solins och Koskelas respektive uppfattningar om intertextuella kedjor fungerar som utgångspunkter i min undersökning.

Koskela (2009:53) beskriver att grundstrukturen för intertextuella kedjor i en myndighetskontext baseras på de processer genom vilka beslut fattas. Hon illustrerar även hur grundstrukturen i en sådan kedja ser ut (2009:53), se tabell 1.

Tabell 1. Intertextuell kedja för politiska och administrativa beslutsprocesser utifrån Koskela (2009:53)

Planeringstexter (där behovet av och syftet med beslutet konstateras)
Behandlingstexter (genom vilka ärendet förbereds och beslutförs)
Beslut och lagar (resultatet av beslutsprocessen)
Verkställande texter (genom vilka bestäms hur och när beslutet träder i kraft och hur det påverkar olika myndigheter)
Informationstexter (genom vilka myndigheter informerar medborgarna och medierna)
Nyhetstexter (genom vilka medierna förmedlar information och ställningstaganden om saken till medborgarna)

Indelningen som Koskela (2009:53) presenterar i tabellen är en generell beskrivning av hur intertextuella kedjor som gäller politiska och administrativa beslut i en myndighetskontext ser ut. Därför går den också koppla till mitt material som består av en intertextuell kedja som tillhör en svensk myndighetskontext. Jag beskriver materialet närmare i kapitel 4.

3. Tidigare forskning

I detta kapitel presenterar jag forskning som är av betydelse för min undersökning. De studier jag presenterar här har antingen direkt och indirekt relevans för min undersökning. I avsnitt 3.1 presenteras studier som har direkt relevans och som används för att knyta min undersökning till forskningsområdet, som metodiska förebilder och för jämförelse av resultat. I avsnitt 3.2 presenteras studier som används som bakgrund till min egen studie och som har mer indirekt relevans.

3.1. Intertextuella kedjor och rekontextualisering

Koskela (2009) analyserar intertextuella kedjor från myndighetskontexter för att undersöka vilka språkliga och innehållsliga omformuleringar som sker vid vad hon kallar *dubbel rekontextualisering*. Med detta menas rekontextualisering i fråga om typer av texter och typer av medium för läsning av texter. Hon undersöker alltså vad som sker vid rekontextualisering från behandlings- och beslutstexter till informationstexter och vad som sker vid rekontextualisering från papper till skärm.

Koskelas material består av fyra intertextuella kedjor, två från den finländska skattemyndigheten och två från den svenska. Koskela gör en innehållsanalys för att identifiera textpartier där samma innehåll återkommer och undersöker sedan dessa partier för att ta reda på vilka språkliga och innehållsliga omformuleringar som sker när innehåll förmedlas i de olika texterna i kedjan och hur begrepp och termer behandlas vid rekontextualisering. Genom sin studie kan Koskela visa att rekontextualiseringen mellan de olika typer av texterna i kedjorna ofta för med sig nya uttryckssätt och formuleringar, som till exempel byte från passiv till aktiv diates och byte till enklare meningsstruktur, medan termer ofta står kvar utan förklaring.

Koskela och Vik-Tuovinen (2011) undersöker hur språk och innehåll anpassas i intertextuella kedjor från svenska och finländska myndighetskontexter och framför allt vad som händer med definitioner och instruktioner vid dessa anpassningar. Koskela och Vik-Tuovinen gör vad de kallar en *intertextuell analys*. Detta innebär att de först identifierar de delar i texterna som utgörs av definitioner eller instruktioner och sedan analyserar dessa delar för att dels undersöka hur begrepp definieras i

lagtexterna och vid rekontextualiseringarna i de övriga texterna, dels undersöka hur processer i texterna i kedjan beskrivs med hjälp av instruktioner.

Koskela och Vik-Tuovinens studie visar bland annat att lagtexterna innehåller detaljerade definitioner som kan vara svåra att förstå och att dessa vid rekontextualiseringen till informationstexter riktade till allmänheten ofta reduceras, vilket också leder till att den språkliga utformningen av innehållet blir enklare. Innehållet i informationstexterna expanderas dock också genom att det kompletteras med instruktioner. Studien visar också att sändarna i medietexterna tycks försöka förenkla beskrivningen av innehållet på ett sätt som inte sker i lagtexterna.

Sandberg (2019) kartlägger hur ett antal texter kopplade till den statliga satsningen *Kultur för äldre* hänger samman intertextuellt i en textkedja. Genom att undersöka särskilda formuleringar och hur dessa rekontextualiseras i de olika texterna svarar Sandberg på frågor om vad som händer med formuleringarna när de överförs mellan texterna i kedjan, var och när rekontextualiseringar sker och om rekontextualiseringarna kan säga något om relationen mellan texterna.

Sandbergs studie visar att de formuleringar som rekontextualiseras från den första texten i kedjan till de övriga texterna aldrig eller sällan markeras som citat. Hennes undersökning visar också att vissa aktörer, till exempel lokala eller regionala aktörer, mer sällan rekontextualiserar formuleringar från regeringsbeslutet medan andra, som Statens kulturråd, gör det i större omfattning. Det framkommer också att det sker färre förändringar vid rekontextualisering mellan regeringsbeslutet och texter från Statens kulturråd vilket kan bero på att de tillhör liknande genrer och har starka kontextuella band. Vid rekontextualisering till texter som tillhör en annan genre sker fler förändringar av olika typer.

I likhet med de ovan presenterade studierna kommer jag att undersöka en intertextuell kedja i en myndighetskontext för att se hur innehållet rekontextualiseras mellan texterna i kedjan. Jag använder delvis Koskela som en metodisk förebild och undersöker behandlings- och informationstexter med hjälp av en innehållsanalys. Till skillnad från Koskela kommer jag dock inte ta hänsyn till en eventuell dubbel rekontextualisering utan kommer fokusera på rekontextualiseringen mellan olika typer av texter. Liksom Sandberg kommer jag koncentrera mig på en intertextuell kedja istället för att undersöka flera intertextuella kedjor. Till skillnad från Koskela

och Koskela & Vik-Tuovinen undersöker jag de identifierade textpartierna i sin helhet och fokuserar inte på utvalda analysobjekt som exempelvis instruktioner, definitioner eller begrepp och termer.

3.2. Myndighetsspråk och klarspråk

Söderlundh (2012) undersöker textproduktion vid Försäkringskassan för att bland annat ta reda på vad som präglar skrivandet och hur textproduktionen ser ut i myndigheten. Genom att undersöka attityder, institutionella ramar och lokala villkor upptäckte Söderlundh att handläggarnas textproduktion styrdes mycket av att förmedla ett korrekt juridiskt innehåll och att handläggarna ofta ”klipper och klistrar”. Att ”klippa och klistra” betyder i det här fallet att handläggarna ofta använder textpartier från mallar och texter som andra skrivit istället för att själva producera text.

Nyström Höög (2012) jämför i sin studie beslutstexter producerade av olika myndigheter 2011 med motsvarande texter producerade 2001. Studien är en uppföljning på en tidigare studie där Nyström i uppdrag av Statskontoret (2001) genomförde en kartläggning av bland annat beslutsbrev och kom fram till att det största problemet för myndighetsspråket var brister i mottagaranpassningen. Bristerna handlade bland annat om användandet av fackuttryck, avsaknad av läsartilltal och obalanserat informationsurval. I den uppföljande studien visar det sig att ett du-tilltal blivit vanligare, att språket blivit enklare men också att beslutstexterna blivit längre.

Nord (2011) har i en rapport sammanställt vilka normer och ideal för språk som blir synliga i centralt framtagna riktlinjer för myndighetsspråk. Den bild som framträder i rapporten är att riktlinjerna för klarspråk ”berör de flesta olika kommunikations- och språknivåer” (Nord 2011:65). Klarspråk kan till exempel handla om att förklara facktermer, gå från passiv till aktiv diates, stryka irrelevanta delar och undvika onödigt långa ord, invecklade meningar och inskjutna satser. Det framkommer också att motiveringen till de olika råden skiljde sig något åt. Till exempel motiverades vissa råd utifrån mottagaranpassning, till exempel rådet att anpassa innehållet efter läsarna, medan andra framställdes som mer allmänt giltiga, till exempel råd om ordval och meningsbyggnad.

De studier som Söderlundh och Nyström Höög utför är intressanta för min undersökning eftersom de också rör texter i en myndighetskontext. Studierna har dock ingen direkt koppling till rekontextualisering och intertextuella kedjor, men en sådan aspekt hade troligtvis gått att addera för att ytterligare undersöka materialen i de båda studierna. Söderlundhs upptäckt om att handläggarna ofta gör det de kallar ”klipper och klistrar” skulle till exempel kunna vara en form av rekontextualisering där skribenterna överför delar från en eller flera texter till en annan. Detsamma gäller för de beslut producerade 2011 som Nyström Höög undersöker eftersom dessa beslut troligtvis bär spår av besluten producerade 2001 och därmed också troligtvis innehåller rekontextualiseringar från dessa. Vid en sådan tolkning skulle det också gå att göra kopplingar mellan rekontextualiseringen och hur mottagaranpassningen ser ut och fungerar på myndigheten eller i de olika texterna.

Nords studie är intressant för min undersökning eftersom en del av mitt syfte är att klargöra vilka följder rekontextualiseringarna i mitt material kan tänkas få för de avsedda mottagarna av texterna. Undersökningen av följderna görs genom mina egna bedömningar men knyts alltså till råd och riktlinjer för klarspråk och mottagaranpassning.

4. Material och metod

I detta kapitel presenterar och diskuterar jag det material jag undersöker och den metod jag använder för att genomföra min undersökning. I avsnitt 4.1 beskriver och diskuterar jag materialet och i avsnitt 4.2 metoden.

4.1. Material

Mitt material består av sex texter, vilka ingår i en intertextuell kedja om arbetsgivardeklaration på individnivå (AGI). Som framgår av avsnitt 1.1 är AGI en ny regel som innebär att arbetsgivare månadsvis ska redovisa utbetalningar och skatteavdrag separat för varje anställd. Regeln infördes för vissa arbetsgivare 1 juli 2018 och för resterande arbetsgivare 1 januari 2019 (Skatteverket 2018 [www]). Materialet har samlats in på riksdagens och Skatteverkets webbplatser och en översikt av materialet ges i tabell 2.

Tabell 2. Beskrivning av materialet om arbetsgivardeklaration på individnivå (AGI)

Förkortning	Beskrivning	Antal ord	Skapad	Format	Texttyp
PROP	Regeringens proposition till Riksdagen	1313 graf-ord	2016-12-14	PDF-fil på Riksdagens webbplats	Behandlings-text
BET	Skatteutskottets betänkande om propositionen	2556 graf-ord	2017-04-20	PDF-fil på Riksdagens webbplats	Behandlings-text
PRESS 1	Press-meddelande från Skatteverket	242 graf-ord	2017-05-10	Webbtext på Skatteverkets webbplats	Informations-text
INFO	Informations-material från Skatteverkets webbplats	380 graf-ord	2018-04-07	Powerpoint-fil på Skatteverkets webbplats	Informations-text
PRESS 2	Press-meddelande från Skatteverket	197 graf-ord	2018-06-29	Webbtext på Skatteverkets webbplats	Informations-text

INTERVJU	Skatteverkets intervju med rättslig expert	1205 graf-ord	2018-09-19	Webbtext på Skatteverkets webbplats	Informations-text
----------	--	---------------	------------	-------------------------------------	-------------------

Det insamlade materialet utgör inte en fullständig intertextuell kedja och det skulle troligtvis vara nästan omöjligt att samla in en sådan (jfr Koskela 2010:57–59). En fullständig kedja skulle till exempel behöva innehålla de texter som föregår regeringens proposition och bland dem kan det också finnas talade texter som inte är möjliga att komma åt. En fullständig kedja skulle också behöva innehålla alla texter som media publicerat om AGI och alla texter enskilda myndigheter publicerat.

Eftersom jag är särskilt intresserad av vad som sker när informationen rekontextualiseras från att ha varit intraprofessionell till att bli extraprofessionell, har jag valt ett material som speglar dessa kommunikationssituationer. Materialet består därmed av två behandlingstexter och fyra informationstexter (se Koskelas (2009) indelning i tabell 1 avsnitt 2.2). Eftersom regeringens proposition utgör den text genom vilket ärendet i sin helhet förbereds och blir beslutat, och därmed också den text som fungerar som någon slags ram för de efterföljande texterna, har jag valt att använda den som starten på min kedja. För att avgränsa kedjan har jag sedan valt att använda informationstexter från Skatteverket som publicerats innan det datum då reglerna infördes för alla arbetsgivare. Kedjan avslutas därmed med intervjutexten som var den sista informationstexten om AGI som publicerades på Skatteverkets sidor för press innan 1 januari 2019.

Som framgår av tabell 2 är de två första texterna i den aktuella kedjan, dvs. regeringens proposition och skatteutskottets betänkande, behandlingstexter medan de övriga fyra är informationstexter utifrån Koskelas (2009) indelning av myndighetstexter (se tabell 1 i avsnitt 2.2). Eftersom omfånget på de två behandlingstexterna är mycket omfattande (250 respektive 41 numrerade sidor) undersöks de inte i sin helhet och antalet graford som anges i tabellen är alltså omfånget på de undersökta delarna. Med *graford* menas varje enhet i texten som föregås av mellanslag och följs av mellanslag eller ett skiljetecken. I antalet graford ingår löptext och eventuella ingresser och rubriker. Däremot har jag inte tagit hänsyn till multimodala resurser, länkhänvisningar eller eventuell kontaktinformation i min undersökning. I regeringens proposition undersöks inledningen och bilaga 1, vilka

båda innehåller sammanfattningar av propositionen. I skatteutskottets betänkande undersöks avsnittet *Propositionens huvudsakliga innehåll*, vilket också är en sammanfattning av propositionen. De fyra informationstexterna undersöks i sin helhet. Anledningen till att jag valt att ta med både propositionen och betänkandet i mitt material är för att jag på så sätt hoppas få en mer mångsidig sammanfattning av innehållet i propositionen.

I tabell 2 presenteras även förkortningar för de sex texterna och jag kommer fortsättningsvis använda mig av dessa förkortningar när jag talar om texterna i kedjan.

Materialet består av två behandlingstexter, PROP och BET, vars främsta mottagare är politiker och tjänstemän i riksdagen. Materialet innehåller också fyra informationstexter vilka kan delas upp i tre olika typer vilka delvis riktar sig till olika mottagare. PRESS 1 och PRESS 2 är pressmeddelanden och riktar sig därmed i första hand till media. INFO är ett informationsmaterial som främst riktar sig till medborgare i form av arbetsgivare och arbetstagare, och INTERVJU är en slags nyhetstext som kan tänkas rikta sig till både media och medborgare. INTERVJU är publicerad på Skatteverkets sidor för press och riktar sig därmed främst till media, men den kallas för 'nyhetstext' och kan därmed också tänkas ha medborgarna som mottagare. Jag betraktar dock INTERVJU som en informationstext. Det beror på att den är skapad av Skatteverket och publicerad på myndighetens webbplats, vilket innebär att den inte är en nyhetstext på det sätt som sådana beskrivs av Koskela (2009; se tabell 1 i avsnitt 2.2), dvs. en text där media informerar medborgarna.

4.2. Metod

För att undersöka hur delar av innehållet av texterna i den aktuella textkedjan rekontextualiseras kommer jag att undersöka de partier av texterna i materialet som behandlar samma eller liknande innehåll. Genom att undersöka de textpartier där samma eller liknande innehåll återkommer, kan jag se om – och i så fall hur – innehållet förändras och vilka typer av förändringar det rör sig om.

För att identifiera dessa textpartier inleds min undersökning med en *kvalitativ* innehållsanalys. Till skillnad från *kvantitativ* innehållsanalys handlar en kvalitativ innehållsanalys inte om att räkna förekomsten av vissa företeelser i texter, utan snarare

om att systematiskt beskriva ett textinnehåll utan att räkna eller mäta något (Bergström & Boréus 2012:50). För min undersökning innebär det att jag gjort en närläsning av materialet och letat efter nyckelord eller temaangivande formuleringar, till exempel *brottslighet* eller *jobba svart*. Jag har identifierat nyckelorden och formuleringarna genom att leta efter makroteman i texten vilka jag sedan specificerat till mer detaljerade mikroteman. Ett makrotema är en texts huvudämne och ett mikrotema är ett underämne till huvudämnet (Hellspong & Ledin 1997:118). *Brottslighet* är till exempel ett makrotema vilket innefattar mikrotemana *jobba svart* och *fuska*.

Jag har sedan fört in de textpartier som rör samma eller liknande innehåll i tabeller för att de olika formuleringarna ska kunna jämföras med varandra och för att det ska bli tydligt i vilka texter ett visst innehåll återfinns och därmed också vilka texter ett visst innehåll överförs till. Jag har till exempel identifierat textpartier som innehåller nyckelorden *fusk* eller *brottslighet* och formuleringar som *att jobba svart* som att de rör samma eller liknande innehåll. Därefter har jag fört in dessa textpartier i en tabell som jag valt att kalla *fusk och brottslighet*. I tabell 3 finns en sammanställning av alla de teman jag identifierat.

Eftersom en del av syftet är att undersöka vilka följder rekontextualiseringen kan tänkas ha för mottagarna har jag endast sammanställt de teman som återkommer i minst en av behandlingstexterna och minst en av informationstexterna. Många av de identifierade temana går in i varandra och ett visst textparti kan därmed föras till flera av tabellerna. Till exempel återkommer formuleringen *med det nya sättet blir det svårare att göra fel och fuska* både i tabellen som rör fusk och brottslighet och i tabellen som handlar om att det är enklare att göra rätt och svårare att göra fel. Det hade troligtvis gått att göra ytterligare tabeller eller slå ihop vissa av kategorierna beroende på hur man väljer att tolka och tematisera de olika textpartierna. Jag har till exempel valt att skilja på *fusk* och *fel* trots att dessa ofta återkommer i samma textpartier då jag tolkar dessa som två olika fenomen. Fusk är något som någon gör med avsikt medan fel är något som sker utan att någon medvetet orsakar det (SO, *fusk*, *fel*). De tematiseringar som presenteras i tabell 3 är alltså mina tolkningar av innehållet i textkedjan.

Tabell 3. Identifierade och återkommande teman

Analysexempel	Vad det identifierade temat handlar om
A	För vem gäller reglarna 1 juli 2018?
B	Fusk och brottslighet
C	Vad innebär förslaget?
D	För vem gäller reglarna 1 januari 2019?
E	Enklare att göra rätt/svårare att göra fel
F	Enklare för arbetsgivare och arbetstagare att se att det blir rätt/upptäcka fel
G	Förbättra myndigheternas arbete
H	När ska deklARATIONEN lämnas?
I	Inte längre i arbetsgivardeklARATIONEN/istället för kontrolluppgift
J	Arbetsgivarens förberedelser
K	Inlämning: digital och papper
L	Om ändringar och rättelser
M	Hur räknas arbetsgivaravgiften ut?
N	Arbetsgivaren bör uppdatera datorsystem
O	Deklarationen består av två delar
P	Effekter

Utifrån de teman jag identifierat kartlägger jag vilket innehåll som överförs oförändrat mellan texterna i kedjan och vilket som förändras, hur innehållet i så fall förändras och vilka typer av förändringar som går att identifiera. Genom resultatet av denna kartläggning kan jag diskutera vilka följder förändringarna kan tänkas få för mottagarna. Det innehåll, vilket består av språkliga enheter, som överförs kan vara av olika omfattning (se avsnitt 2.1). Det kan till exempel röra sig om enskilda ord, fraser eller satser men också om en eller flera grafiska meningar i följd.

Eftersom de identifierade temana resulterade i ett arbetsmaterial om över 25 A4-sidor med tabeller, eller *analysexempel*, har jag av utrymmesskäl varit tvungen att avgränsa undersökningen av de olika temana. Jag har därför valt att djupstudera de teman som återkommer i samtliga texter i den aktuella kedjan och sedan göra en översiktlig analys av övriga teman. Den översiktliga analysen gör jag för att undersöka om det som framkommer i den djupgående analysen är typiskt för innehållet i textkedjan. De teman som analyseras i detalj är tema A–C i tabell 3 ovan, och de som undersöks översiktligt är tema D–P. De tabeller som redovisar analysen av tema A–C bifogas som bilaga 1–3 nedan.

5. Resultat och diskussion

I det här kapitlet redovisar jag resultatet av min undersökning. I avsnitt 5.1–5.3 redovisar jag resultaten i fråga om de tre utvalda analysexemplen A, B och C och i avsnitt 5.4 den översiktliga analysen av exempel D–P (se avsnitt 4.2). I fråga om varje exempel kommer jag att lyfta fram de resultat som är mest framträdande och typiska, men också sådant som är speciellt eller ovanligt.

5.1. Analysexempel A

I analys exempel A har jag samlat de textpartier som handlar om för vem eller vilka reglerna om AGI börjar gälla den 1 juli 2018. Analysexemplet är bifogat i bilaga 1.

Analysen av exempel A visar att innehållet i sin helhet aldrig rekontextualiseras mellan alla de olika texterna i kedjan utan att det resemiotiseras. Innehållet i sin helhet har dock överförts nästintill oförändrat från PROP till BET (exempel 1 och 2):

- (1) För uppgiftsskyldiga som ska föra en personalliggare och som vid ikraftträdandet har fler än 15 anställda, ska bestämmelserna tillämpas från och med den 1 juli 2018. (PROP)

- (2) För uppgiftsskyldiga som ska föra en personalliggare och som vid ikraftträdandet har fler än 15 anställda, ska bestämmelserna tillämpas fr.o.m. den 1 juli 2018. (BET)

Den enda resemiotiseringen som skett i och med rekontextualiseringen från PROP till BET är att *från och med* blivit förkortat till *fr.o.m.* En liknande överföring där en hel mening rekontextualiserats nästintill oförändrad har däremot inte skett till någon av informationstexterna.

Det förekommer dock att vissa formuleringar rekontextualiseras oförändrat från en text till en eller flera andra. Till exempel har formuleringen *har fler än 15 anställda* rekontextualiserats oförändrad från de två behandlingstexterna till PRESS 1. I INFO används istället formuleringen *har 16 eller fler anställda* vilket sedan omformuleras

till *har 16 anställda eller fler* i PRESS 2, vilken sedan överförs oförändrat till INTERVJU. Den omformulering som sker här kan vara ett slags förtydligande där anledningen till att det står 16 istället för 15 efter PRESS 1 är att det ska bli tydligare hur många anställda det rör sig om och för att undvika en möjlig feltolkning.

Formuleringen av vem eller vilka som reglerna gäller för skiljer sig åt mellan texterna i kedjan. I behandlingstexterna benämns de som reglerna gäller för som *uppgiftsskyldiga* (exempel 1–2), en formulering som inte överförts till någon av informationstexterna. I PRESS 1 formuleras denna information istället som *företag*, vilket i INFO ändras till *de* och *inom följande branscher* följt av en uppräkningslista av vilka branscher det gäller (se exempel 3 nedan). Vilka branscher det gäller rekontextualiseras sedan till PRESS 2, där det specificeras att det gäller *företag inom restaurang, tvätteri, frisör och bygg*. Den här informationen hänger dock inte med till INTERVJU. Där formuleras de som reglerna gäller för istället som *företag och arbetsgivare inom vissa branscher* men det finns ingen specificering av vilka branscher det rör sig om.

Det finns alltså flera skillnader i hur sändarna i texterna formulerar för vem eller vilka reglerna gäller. INFO skiljer sig dock något mer från de andra texterna eftersom de som reglerna gäller för inte omtalas med ett substantiv eller en nominalfras med huvudord och bestämmningar, utan genom pronomenet *de* följt av en restriktiv relativsats (exempel 3):

- (3) Inom följande branscher och för de som är skyldiga att föra personalliggare och har 16 eller fler anställda den 1 juli 2018 börjar reglerna gälla redan då.
- Bygg (SNI-kod 41)
 - Restaurang
 - Frisör
 - Tvätteri (INFO)

I ursprungsmaterialet föregås dock textpartiet i exempel (3) av rubriken *Den 1 januari 2019 börjar reglerna gälla alla arbetsgivare* vilket kan vara orsaken till att *arbetsgivare* inte upprepas utan ersätts med ett pronomen. Även i de andra texterna i

kedjan följs formuleringen om för vem eller vilka som reglerna gäller av en eller två relativsatser (se exempel 1–2).

Skillnaderna i formuleringen av vem eller vilka som reglerna gäller för kan bero på en strävan efter att förtydliga informationen. Formuleringen *uppgiftsskyldiga* som används i behandlingstexterna kan i sammanhanget ses som mer formell medan sändarna i informationstexterna tycks ha försökt använda mer allmänspråkliga och lättbegripliga ord (*SO, uppgift, skyldig, företag*).

Innehållet i de olika textpartierna i kedjan är detsamma även om det formuleras på olika sätt och det är bara i INFO och PRESS 2 som det tillkommer ytterligare innehåll. Dessa texter innehåller en specificering om att de som ska deklarerera på individnivå 1 juli 2018 är de som jobbar för företag inom bygg, restaurang, frisör och tvätterier. Den här specificeringen kan vara ett sätt att mottagaranpassa texten och göra det tydligt för vem innehållet gäller. Denna information återfinns inte i någon av behandlingstexterna och inte i övriga två informationstexter.

5.2. Analysexempel B

Analysexempel B innehåller de textpartier i den aktuella kedjan som handlar om skattefusk och brottslighet. Exemplet är bifogat i bilaga 2.

Analysen av exempel B visar att innehållet som handlar om fusk och brottslighet aldrig rekontextualiserats oförändrat i sin helhet genom samtliga texter i textkedjan. Men innehållet i PROP förs dock oförändrat till BET (exempel 4–5):

(4) Syftet med förslaget är att minska skattefusk och skatteundandragande.

(PROP)

(5) Syftet med förslaget är att minska skattefusk och skatteundandragande.

(BET)

Samma innehåll överförs också minimalt förändrat från de två behandlingstexterna till INFO (exempel 6):

(6) Syftet med de nya reglerna

- Minska skattefusk och skatteundandragande

[...]

- Minskar möjligheten till fusk och fel och minskar därmed Skatteverkets behov av kontroller (INFO)

I exempel (6) har formuleringen *minska skattefusk och skatteundandragande* rekontextualiserats oförändrad från behandlingstexterna till INFO. Innehållet i sin helhet har dock genomgått viss resemiotisering. I INFO har *förslaget* bytts ut till *de nya reglerna*, vilket troligtvis beror på att texterna är skrivna vid olika tidpunkter. De ansvariga bakom behandlingstexterna diskuterar ett förslag som ännu inte är beslutat medan Skatteverket i INFO informerar medborgare om förslaget efter att det har beslutats och blivit en ny lag. Utöver denna förändring saknas också det finita verbet *är* i INFO. Det beror troligtvis på att det har skett något slags formatskifte. I behandlingstexterna är innehållet en grafisk mening i ett textdokument. I INFO är det en del av en punktlista i en Powerpointfil där *syftet med de nya reglerna* är rubriken och *minska skattefusk och skatteundandragande* är den första punkten i listan. Innehållet som rekontextualiseras från PROP och BET till INFO har alltså resemiotiseras på så sätt att det gått från att vara en grafisk mening till att vara två icke-grafiska meningar.

I analysexempel B är det också intressant att se närmare på vilka benämningar som används för att tala om fusk och brottslighet. I PROP, BET och INFO används substantiven *skattefusk och skatteundandragande* (exempel 4–6). I INFO används också substantivet *fusk* och i PRESS 2 och INTERVJU används verbet *fuska* för att tala om fenomenet (exempel 7–8):

(7) Med det nya sättet att redovisa blir det svårare att göra fel eller fuska.

(PRESS 2)

(8) Med det nya sättet att redovisa blir det lättare att göra rätt direkt och svårare att fuska. (INTERVJU)

I alla texter förutom PRESS 1 används alltså *fusk* för att förklara vad det är för brottslighet det handlar om, antingen i form av det sammansatta substantivet *skattefusk*, som det enkla substantivet *fusk* eller i form av det enkla verbet *fuska*. I PRESS 1 används istället formuleringen *jobbar svart* för att tala om vad för slags fusk eller brottslighet det kan röra sig om (exempel 9):

- (9) – Att arbetsgivare redovisar utbetalda löner och skatteavdrag på individnivå gör det svårare att dölja om personer jobbar svart, säger Pia Blank Thörnroos, rättslig expert på Skatteverket. (PRESS 1)

Ordet *skattefusk* rekontextualiseras alltså från behandlingstexterna till alla informationstexter i kedjan förutom den första – men förändras på vägen till *fusk* och *fuska*. Det faktum att *skattefusk* inte rekontextualiseras till den första informationstexten i kedjan kan bero på att det enda stycke där fusk och brottslighet nämns i PRESS 1 är i det stycke där den rättsliga experten citeras. Hennes uttalande är därmed inte ett direkt citat eller direkt rekontextualisering från någon av behandlingstexterna, utan det blir istället en mer vardaglig omformulering av vad *skattefusk och skatteundandragande* eller *ekonomisk brottslighet* innebär.

Den rättsliga experten citeras också i INTERVJU och även där använder hon den mer vardagliga formuleringen *jobba svart* (exempel 10) tillsammans med ytterligare en mer vardaglig formulering av vad brottsligheten kan innebära, nämligen *stoppa pengarna i egen ficka* (exempel 11):

- (10) Möjligheterna att hitta personer som jobbar svart blir också lättare när förutsättningarna för att hitta oredovisade inkomster förbättras, säger Pia Blank Thörnroos. (INTERVJU)
- (11) – Många vill ha en form av kvitto på att skatten verkligen har betalats in och att arbetsgivaren inte har stoppat pengarna i egen ficka. [...], säger Pia Blank Thörnroos. (INTERVJU)

Dessa mer vardagliga formuleringar återfinns bara vid citat från den rättsliga experten medan de formuleringar som innehåller ordet *fusk* i någon form inte återfinns i några sådana citat. Det tycks alltså som om informationen där den rättsliga experten citeras är mer vardagliga och utförliga.

5.3. Analysexempel C

I analysexempel C har jag samlat de textpartier som handlar om vad förslaget eller de nya reglerna innebär. Exemplet är bifogat i bilaga 3.

I de två behandlingstexterna förklaras vad förslaget innebär på följande sätt (exempel 12 och 13):

(12) I propositionen föreslås bl.a. att uppgifter om utbetalda ersättningar för arbete och skatteavdrag på individnivå, dvs. per betalningsmottagare, ska lämnas löpande till Skatteverket. (PROP)

(13) Uppgifter om utbetalda ersättningar för arbete och skatteavdrag på individnivå, dvs. per betalningsmottagare, ska lämnas löpande till Skatteverket. (BET)

Innehållet i PROP (exempel 12) har alltså rekontextualiserats till BET men också genomgått viss resemiotisering. Det som i PROP är en bisats blir i BET istället en huvudsats och det som föregår bisatsen i PROP (*i propositionen föreslås bl.a.*) har, tillsammans med bisatsinledaren *att*, alltså strukits i BET. Det finns också ytterligare ett textparti i PROP, exempel (14), som förklarar vad förslaget innebär och även detta har stora likheter med exempel (12) och (13):

(14) I promemorian föreslås att utbetald ersättning för arbete ska redovisas på individnivå i arbetsgivardeklarationen, dvs. per betalningsmottagare. (PROP)

Det finns dock också vissa skillnader vad gäller ordval, ordföljd och meningsbyggnad. I exempel (14) saknas dessutom information om att även skatteavdrag ska redovisas.

Med undantag för BET återkommer information om vad förslaget innebär minst två gånger i varje text i kedjan. I INTERVJU återkommer informationen tre gånger men förutom ett tillägg om att även förmåner ska redovisas (exempel 17) tillkommer ingen ny information i INTERVJU trots att detta är den text i kedjan med flest textpartier om det aktuella temat, dvs. vad de nya reglerna innebär. Istället upprepas och förenklas innehållet (exempel 15–17):

(15) Från årsskiftet omfattas alla företag av den nya regeln, det innebär att alla arbetsgivare ska redovisa de utbetalningar och skatteavdrag som har gjorts per person varje månad. (INTERVJU)

(16) – Om man uttrycker det enkelt: Arbetsgivarna ska tala om exakt hur mycket de har betalat ut i lön och till vem pengarna har betalats, säger Pia Blank Thörnroos, rättslig expert på Skatteverket.
De nya reglerna innebär alltså att redovisningen sker på individnivå.
(INTERVJU)

(17) Med de nya reglerna för arbetsgivardeklaration redovisar arbetsgivaren i stället varje månad utbetald ersättning, förmåner och skatteavdrag specificerat för varje anställd. Redovisningen sker alltså på individnivå.
(INTERVJU)

Här upprepas samma innehåll på tre ställen varav ett av dem (exempel 16) är en mer vardaglig beskrivning där den rättsliga experten citeras. Den mest utmärkande resemiotiseringen är den som sker i exempel (16), vilket troligtvis beror på att det är ett citat från den rättsliga experten. I exempel (16) används till exempel den informella formuleringen *tala om* istället för den mer fackspråkliga *redovisa* (SO, *tala om, redovisa*). Exempel (16) har också en rak ordföljd där subjektet *arbetsgivarna* kommer först. I exempel (16) förenklas och specificeras också att arbetsgivarna ska tala om *till vem pengarna betalats*, vilket i de övriga exemplen bland annat formuleras

som att arbetsgivarna ska redovisa *per person* eller *specificerat för varje anställd* eller att utbetalningen är *kopplad till en specifik betalningsmottagare*.

I PRESS 1, INFO och PRESS 2 finns en förklaring om att de nya reglerna innebär att lönen kopplas till varje enskild anställd direkt. Någon sådan formulering finns inte i någon av de två behandlingstexterna men den återfinns alltså i tre av de fyra informationstexterna. Troligtvis är dessa formuleringar försök att förklara närmare och tydligare vad förslaget innebär mer än att *deklarationen ska redovisas på individnivå* (exempel 18–20):

(18) Med det nya sättet att redovisa kopplas utbetalda löner och avdragen skatt redan från början till respektive anställd. (PRESS 1)

(19) • Arbetsgivare kommer att deklarerat på individnivå varje månad
– Innebär att redovisningen redan från början är kopplad till en specifik betalningsmottagare (INFO)

(20) – Utbetalda löner och avdragen skatt kopplas redan från början till respektive anställd. [...], säger Pia Blank Thörnroos, rättslig expert på Skatteverket. (PRESS 2)

Den mest utmärkande resemiotiseringen har skett i INFO, exempel (19), där till exempel ordvalen skiljer sig från de andra två texterna. Där står det *en specifik betalningsmottagare* istället för *respektive anställd*, vilket är formuleringen som används i både PRESS 1 och 2. Istället för att som i PRESS 1 och 2 skriva att det är *utbetalda löner och avdragen skatt* som kopplas till de anställda formuleras denna upplysning i INFO som att det är *redovisningen* som är kopplad. Även formatet i INFO skiljer sig från de andra två eftersom detta textparti är en del av en punktlista som inte innehåller några grafiska meningar medan de övriga två textpartierna är delar av ett vanligt textstycke och grafiska meningar.

5.4. Analysexempel D–P

Eftersom analysexempel D–P undersöks överskådligt bifogas de inte som bilagor. Temana för exemplen beskrivs i tabell 3 i avsnitt 4.2.

Övriga exempel skiljer sig något åt från exempel A–C då det i de övriga exemplen inte är lika vanligt att innehållet i PROP rekontextualiseras oförändrat eller minimalt förändrat till BET. Endast i tre av de övriga exemplen (D, G, I) sker en oförändrad, eller minimalt förändrad, överföring från PROP till BET. I fem av exemplen (E, H, K, M, P) sker en förändrad eller mycket förändrad överföring från PROP till BET och i fem av exemplen (F, J, L, N, O) återfinns inte innehållet i både PROP och BET och det sker alltså ingen rekontextualisering alls.

Exempel (21) och (22) visar exempel på innehåll som rekontextualiserats nästintill oförändrat från PROP till BET och hör hemma i tema *G förbättra myndigheternas arbete*:

(21) Dessutom föreslås att Försäkringskassan, Migrationsverket och Arbetsförmedlingen för vissa ändamål ska få medges direktåtkomst till beskattningsdatabasen i fråga om uppgifter per betalningsmottagare och vissa andra uppgifter i en arbetsgivardeklaration. (PROP)

(22) Försäkringskassan, Migrationsverket och Arbetsförmedlingen ska för vissa ändamål få medges direktåtkomst till beskattningsdatabasen i fråga om uppgifter per betalningsmottagare och vissa andra uppgifter i en arbetsgivardeklaration. (BET)

Exempel (23)–(25) visar ett exempel där innehållet rekontextualiserats och också genomgått en större resemiotisering vid överföringen från PROP till BET och hör hemma i tema P övriga effekter:

(23) Uppgifterna kommer också att kunna förbättra den samhällliga statistiken. (PROP)

(24) Uppgifter på individnivå som lämnats i en arbetsgivardeklaration kan även medföra bättre möjligheter att inhämta uppgifter om inkomster som underlag för samhällets statistikframställning (PROP)

(25) Möjligheterna att bekämpa ekonomisk brottslighet bör också kunna förbättras, liksom underlaget för statistik. (BET)

I exempel (21) och (22) sker inte någon omfattande resemiotisering mellan PROP och BET. I BET har de inledande orden *dessutom föreslås att* strukits, vilket innebär att det som är en bisats i PROP blir en huvudsats i BET, och ordföljden har ändrats. Utöver det används exakt samma ord för att beskriva innehållet i de båda textpartierna. I exempel (23)–(25) har det skett en mer omfattande resemiotisering och innehållet i BET har stora skillnader med de två textpartierna som beskriver temat i PROP. Bland annat har den information som formuleras som *den samhälleliga statistiken* och *samhällets statistikframställning* i PROP förkortats och förenklats till *statistik* i BET.

Precis som i exempel A–C rekontextualiseras aldrig innehållet oförändrat genom alla texter i kedjan i fråga om exempel D–P, inte ens i de fall där temat bara återkommer i två av texterna i kedjan. Men det finns fall där vissa formuleringar överförs oförändrade mellan två eller flera texter.

I tema E *enklare att göra rätt/svårare att göra fel* har till exempel formuleringen av vad det är som kommer att göra det enklare eller svårare både rekontextualiserats oförändrat och förändrat mellan de olika texterna i kedjan. I PROP formuleras informationen som *en månadsvis rapportering av inkomster på individnivå och löpande tillgång till uppgifter om utbetalade ersättningar*. I INFO formuleras den istället som *förändringen* och *de nya reglerna* medan det i PRESS 2 och INTERVJU formuleras *det nya sättet att redovisa*. I INTERVJU används, liksom i INFO, också formuleringen *de nya reglerna*. Här har alltså formuleringen som används i behandlingstexten inte rekontextualiserats oförändrad till någon av informationstexterna. Formuleringarna *de nya reglerna* i INFO och *det nya sättet att redovisa* i PRESS 2 rekontextualiseras dock till INTERVJU. Det faktum att behandlingstextens formuleringar genomgår en större resemiotisering vid rekontextualiseringen till informationstexterna kan bero på att sändarna vill

mottagaranpassa informationen. I behandlingstexten handlar textpartiet om hur de nya reglerna kan göra det enklare för Skatteverket att göra rätt medan textpartierna i informationstexterna handlar om hur det blir enklare för arbetsgivare och arbetstagare, vilket kan tyda på en anpassning för nya mottagare.

Precis som i exempel A–C sker det flera olika sorters resemiotiseringar av innehållet när det rekontextualiseras mellan texterna i kedjan i exempel D–P. I exempel (21) och (22) sker exempelvis en förändring av ordföljden samtidigt som en del av innehållet strukits. I exempel (23)–(25) har en del av innehållet strukits vid rekontextualiseringen samtidigt som ordvalet förändrats. Liknande förändringar sker vid överföringen till och mellan informationstexterna.

I exempel D–P finns det, liksom i A–C, även exempel på rekontextualiseringar där formatet förändras. Det finns alltså innehåll som går från att ha varit en del av ett grafiskt stycke i brödtext till att vara rubrik och punkter i en punktlista, och därmed också från att ha varit en eller flera grafiska meningar till att vara en eller flera icke-grafiska meningar (exempel 26 och 27):

(26) Utöver ovan beskrivna administrativa kostnader kommer samtliga berörda uppgiftsskyldiga behöva sätta sig in i ett delvis nytt regelverk. De som lämnar arbetsgivardeklarationer elektroniskt och använder datoriserade redovisnings- och lönesystem kommer att behöva uppdatera dessa. (BET)

(27) Förberedelser för arbetsgivare
 – Säkerställ att systemet är uppdaterat i enlighet med lagändringen
 – Se över lönerutiner i företaget så att de passar ett nytt redovisningssätt
 (INFO)

Exempel (26) och (27) kommer från tema N *Arbetsgivaren bör uppdatera datorsystem*, vilket är ett av de exempel där temat bara återkommer i två av texterna i kedjan. Förutom förändringen till punktlista och icke-grafiska meningar har innehållet i INFO även genomgått andra förändringar. Till exempel har ordet *uppgiftsskyldiga* förändrats och blivit lite mindre fackspråkligt när det i INFO bytts ut till *arbetsgivare* (SO, *uppgift*, *skyldig*, *arbetsgivare*).

Slutligen finns det vissa skillnader gällande hur stort omfång de olika textpartierna i exempel D–P har. I exempel A–C är de olika textpartierna ofta av ungefär samma omfång och längd, medan textpartierna i de övriga exemplen kan vara av mycket olika omfång och längd. I tema G *förbättra myndigheters arbete* finns till exempel tre långa textpartier som beskriver temat i PROP medan det i INFO endast finns två punktlistor, vilka endast delvis handlar om temat. Det finns även fler exempel på sådana situationer i de övriga exemplen. Det är då oftast behandlingstexterna som har störst omfång och alltså innehåller mest text i jämförelse med vad som rekontextualiseras till informationstexterna. Att mycket av innehållet i behandlingstexterna inte överförs till informationstexterna kan bero på att det inte är av intresse för mottagarna av dessa texter.

6. Sammanfattning, summerande diskussion och slutsatser

I det här kapitlet presenterar jag sammanfattning, summerande diskussion och slutsatser. I avsnitt 6.1. sammanfattar och diskuterar jag resultaten av min undersökning och knyter dem till tidigare forskning. I avsnitt 6.2 redovisar jag mina slutsatser och gör en utblick mot fortsatt forskning.

6.1. Sammanfattning och summerande diskussion

I min undersökning analyserar jag en intertextuell kedja från en svensk myndighetskontext med syfte att dels klarlägga vad som händer med delar av innehållet när det rekontextualiseras mellan texterna i kedjan, dels klarlägga vilka följder rekontextualiseringarna kan tänkas få för de avsedda mottagarna. För uppnå syftet utgår jag från tre forskningsfrågor. De första två forskningsfrågorna knyter an till det första delsyftet medan den tredje frågan knyter an till det andra delsyftet:

1. Vilket innehåll överförs oförändrat mellan texterna i den aktuella textkedjan och vilket innehåll förändras?
2. Hur förändras det aktuella innehållet, i de texter där detta faktiskt sker, och vilka typer av förändringar går att identifiera?
3. Vilka följder kan de identifierade typerna av förändringar tänkas få för de olika texternas avsedda mottagare?

Utifrån min analys har jag kunnat identifiera likheter och olikheter mellan texterna i kedjan. Det går dock inte att identifiera ett helt entydigt mönster över vilket innehåll som förs oförändrat mellan texter i kedjan och vad som resemiotiseras. Det finns dock vissa tendenser som visar att innehåll från PROP i större utsträckning förs oförändrat, eller minimalt förändrat, till BET. Det kan i dessa fall röra sig av textpartier av olika storlek men oftast rör det sig om större enheter som en eller flera grafiska meningar i följd och ibland också hela, eller nästintill hela, grafiska stycken. Några sådana större

enheter förs inte oförändrade från behandlingstexterna till informationstexterna. De gånger det sker en oförändrad överföring från behandlingstext till informationstext rör det sig oftare om mindre språkliga enheter som fraser eller nyckelord.

Information som rekontextualiseras från att ha varit intraprofessionell till att bli extraprofessionell genomgår alltså oftare förändringar. Det kan bero på att detta innehåll passerat en så kallad *rekontextualiseringsgräns* (Koskela 2009:54) och alltså har flyttats ut från en politisk beslutsfattande kontext till en kontext där en viss myndighet vänder sig till allmänheten och kanske även till andra myndigheter med innehållet. Sandberg (2019) redovisar ett liknande resultat i sin studie av rekontextualisering i en intertextuell kedja i en myndighetskontext. I Sandbergs studie framkommer det att det sker färre förändringar vid rekontextualisering mellan texter som tillhör liknande genrer och har starka kontextuella band – i Sandbergs fall ett regeringsbeslut och ett fördelningsbeslut – än mellan texter där innehållet passerar en rekontextualiseringsgräns (2019:278).

Precis som Koskela (2009:59) kan jag i mitt material se att rekontextualiseringen av texternas innehåll ofta för med sig nya uttryckssätt och formuleringar. Hur innehållet i kedjan resemiotiseras sker på flera olika sätt och resemiotiseringen kan vara mer eller mindre omfattande. Några av de typer av förändringar jag lagt märke till i mitt material är att ordval, ordföljd och meningsstruktur ändras och att innehåll stryks. Alla dessa förändringar går att koppla till de riktlinjer och råd om klarspråk som Nord (2011) sammanställer i sin rapport. Förändringar av ordval, ordföljd och meningsstruktur går att koppla till de råd och riktlinjer som framställs som mer allmänt giltiga och att innehåll stryks går att koppla till de råd som motiveras av mottagaranpassning (Nord 2011:65–66). Det finns dock också tillfällen där dessa förändringar sker utan att innehållet för den sakens skull blir mer enkelt och begripligt, vilket gör en sådan koppling besvärligare. Till exempel stryks en del av en mening när den förs från PROP till BET i exempel (12) och (13) i avsnitt 5.3 vilket leder till en förändrad meningsstruktur. Förändringen innebär att meningen i exempel (13) blir vänstertung, vilket är något som ska undvikas enligt riktlinjer för klarspråk (Nord 2011:53–54). Det är naturligtvis svårt att säkert veta vad sådana förändringar beror på, men en orsak skulle kunna vara att skribenten inte vill kopiera en formulering

direkt från en annan text och därmed gör en mindre omformulering utan att förhålla sig till de riktlinjer som finns för klarspråk.

Innehåll som stryks vid rekontextualiseringen från behandlingstext till informationstext är ofta innehåll som riktar sig till myndigheterna och som inte är lika intressant för allmänheten, vilket gör en koppling till mottagaranpassning trolig. Till exempel är innehåll om hur de nya reglerna påverkar Skatteverkets interna arbete inte särskilt intressant för de arbetsgivare och arbetstagare som vill veta hur de själva påverkas. Detta kan vara förklaringen till att denna information inte är med i information som riktar sig till dessa mottagare. En liknande förändring påvisas i Koskela och Vik-Tuovinen studie. Koskela och Vik-Tuovinen (2011:94) kommer i sin undersökning bland annat fram till att definitioner som återfinns i lagtexter ofta reduceras när de rekontextualiseras till allmänheten och att denna reduktion leder till att innehållets språkliga form förenklas.

Eftersom jag inte gjort några slags mottagartester kan jag inte med absolut säkerhet svara på vilka följder resemiotiseringarna av innehållet kan tänkas få för texternas avsedda mottagare. Jag kan dock, utifrån de förändringar och typer av förändringar jag påvisar, konstatera att vissa av förändringarna kan kopplas till råd och riktlinjer för klarspråk. Vissa av förändringarna går dock inte att knyta till uppfattningar om begriplighet och mottagaranpassning eftersom dessa förändringar sker i motsättning till klarspråksråd.

6.2. Slutsatser och utblick

Utifrån min undersökning kan jag konstatera att det oftare är innehållet som förs mellan behandlingstexterna som förblir oförändrat medan innehållet som förs mellan behandlingstexter och informationstexter och mellan informationstexter oftare förändras. Det finns dock också innehåll som förs oförändrat mellan informationstexterna men det är ofta av mindre storlek än det innehåll som förs oförändrat mellan de två behandlingstexterna. Innehållet förändras på flera olika sätt men några av de tydligaste förändringarna är att innehåll stryks och att ord med mer fackspråklig prägel ersätts med ord med mer allmänspråklig prägel. Förändringarna kan tänkas leda till att innehållet blir mer klarspråkligt och mottagaranpassat och kan

därmed också tänkas få positiva följder för de avsedda mottagarna. Det finns dock också förändringar som kan tänkas leda till negativa följder för mottagarna eftersom de sker i motsättning till riktlinjer för klarspråk.

Undersökningen är dock inte entydig och kan tänkas ha vissa svagheter. För det första kan det vara en svaghet att den utförda innehållsanalysen och tematiseringen utifrån nyckelord och temaangivande formuleringar endast är gjord utifrån min egen synvinkel. Som jag diskuterade i avsnitt 4.2 hade det troligtvis gått att tolka och tematisera innehållet på olika sätt. För det andra kan det vara en svaghet att jag inte utfört några experimentella studier för att testa olika mottagare eller mottagargrupper.

Jag har därmed tre förslag på vidare forskning kopplade till intertextuella kedjor, rekontextualisering och resemiotisering. Det första är att jämföra olika typer av förändringar med de riktlinjer och råd som finns för klarspråk för att klarlägga om och hur ofta förändringarna sker i enighet med riktlinjerna. Det andra förslaget är att göra en experimentell studie för att undersöka läsbarheten vid olika typer av förändringar. Det tredje förslaget är att komplettera undersökningen av rekontextualisering med genre- eller diskursanalys för att undersöka om förändringarna sammanfaller med de konventioner som finns för en viss genre eller diskurs.

Dessa förslag på vidare forskning skulle inte minst vara intressanta ur ett språkkonsultperspektiv. Utifrån min egen studie och de studier jag presenterat i kapitel 3, är det tydligt att rekontextualisering sker i textkedjor i myndighetskontexter och att denna rekontextualisering ofta för med sig olika typer av förändringar. Det är också tydligt att det är i texterna som rör extraprofessionell kommunikation som det sker flest förändringar. Kunskap om hur klarspråksråd och riktlinjer om mottagaranpassning följs när innehåll rekontextualiseras skulle därmed kunna öka förståelsen för hur skribenter arbetar med texter på myndigheter och om det finns områden som behöver förbättras. Sådan kunskap skulle gynna både språkkonsulter som arbetar med att producera och redigera text, och språkkonsulter som ägnar sig åt språkvård. Ytterligare kunskap om den här typen av myndighetstext skulle också vara värdefull ur ett samhällsperspektiv eftersom dessa texter påverkar en stor mängd människor vilka riskerar rättsliga konsekvenser om de agerar utifrån en feltolkning av informationen.

7. Material- och litteraturförteckning

7.1. Material

BET = *Skatteutskottets betänkande 2016/17:SkU21 Uppgifter på individnivå i arbetsgivardeklarationen.* Hämtat 2019-04-15 på adressen <<https://data.riksdagen.se/fil/81152315-A980-418E-8706-6BA136486D6E>>.

INFO = *Skatteverkets informationsmaterial om arbetsgivardeklaration på individnivå.* Hämtat 2019-04-15 på adressen <https://skatteverket.se/download/18.6bef7d451695d90def42b8f/1553760932627/Informationsmaterial_om_arbetsgivardeklaration_p%C3%A5_individniv%C3%A5.pdf>.

INTERVJU = *Intervju med Pia Blank Thörnroos om arbetsgivardeklaration på individnivå.* Hämtat 2019-04-15 på adressen <<https://skatteverket.se/omoss/press/nyheter/2018/nyheter/intervjumedpiablankthornroosomarbetsgivardeklarationpaindividniva.5.2cf1b5cd163796a5c8b1a531.html?q=arbetsgivardeklaration+p%C3%A5+individniv%C3%A5>>.

PRESS 1 = *Pressmeddelande på Skatteverket. Nytt sätt att redovisa arbetsgivardeklaration nästa år.* Hämtat 2019-04-15 på adressen <<https://skatteverket.se/omoss/press/pressmeddelanden/2017/2017/nyttstattattredovisaarbetsgivardeklarationnastaar.5.5c281c7015abec2e20357a0.html>>.

PRESS 2 = *Pressmeddelande på Skatteverket. Arbetsgivardeklaration på individnivå från 1 juli.* Hämtat 2019-04-15 på adressen <<https://skatteverket.se/omoss/press/pressmeddelanden/2018/2018/arbetsgivardeklarationpaindividnivafran1juli.5.2cf1b5cd163796a5c8be060.html>>.

PROP = *Regeringens proposition 2016/17:58 Uppgifter på individnivå i arbetsgivardeklarationen.* Hämtat 2019-04-15 på adressen <<https://data.riksdagen.se/fil/47B9A831-35C1-445D-AB45-78C2A2025843>>.

7.2. Litteratur

- Ajagán-Lester, Luis, Per Ledin & Henrik Rahm 2003. Intertextualiteter. I: Englund, Boel & Per Ledin (red.). *Teoretiska perspektiv på sakprosa*. Lund: Studentlitteratur. S. 203–237.
- Bergström, Göran & Kristina Boréus (red.). 2012. *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text-och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.
- Connolly, John H. 2014. Recontextualisation, resemiotisation and their analysis in terms of an FDG-based framework. *Pragmatics* 24. S. 377–397.
- Fairclough, Norman 1992. *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press.
- Koskela, Merja 2009. Mot klarspråk på nätet? Dubbel rekontextualisering på skattemyndigheternas webbplatser. I: Nyström Höög, Catharina (red.). *Medborgare och myndigheter*. Uppsala: FUMS, Institutionen för nordiska språk, Uppsala universitet. S. 52–62.
- Koskela, Merja 2010. From bureaucrats to the public on the internet. Methodological aspects of intertextual analysis. *Fachsprache* 1–2/2010. S. 54–63.
- Koskela, Merja & Gun-Viol Vik-Tuovinen 2011. Fordons- och bilskatteregler för var och en - definitioner och instruktioner i en textkedja. I: Niemi, Sinikka & Pirjo Söderholm. *Svenskan i Finland 12, 15 och 16 oktober 2009 vid Joensuu universitet*. Joensuu. S. 87–96.
- Ledin, Per 1997: Intertextualitet, smärta och ett mångstämmigt Apotek. I: Andersson, Roger & Patrik Åström (red.). *Till Barbro. Texter och tolkningar tillägnade Barbro Söderberg den 23 september 1997*. Stockholm: Institutionen för nordiska språk, Stockholms universitet. S. 63–86.
- Linell, Per 1998. Discourse across boundaries: On recontextualizations and the blending of voices in professional discourse. *Text* 18(2). S. 143–157.
- Nord, Andreas 2011. *Att göra någon annans text tydlig: Förutsättningar och språkideal vid språkbearbetning av myndighetstext*. Uppsala: FUMS, Institutionen för nordiska språk, Uppsala universitet.
- Nyström Höög, Catharina 2012. Beslut och informerande texter 2001 och 2011. I: Nyström Höög, Catharina, Hedda Söderlundh & Marie Sörlin. *Myndigheterna har ordet: om kommunikation i skrift*. Stockholm: Norstedts. S. 72–104.

- Nyström Höög, Catharina, Hedda Söderlundh & Marie Sörlin 2012. *Myndigheterna har ordet: om kommunikation i skrift*. Stockholm: Norstedts.
- Sandberg, Malin 2019: Klippt och skuret. Rekontextualisering i en statlig satsning på kultur för äldre. I: Bianchi, Marco, David Håkansson, Björn Melander, Linda Pfister, Maria Westman & Carin Östman (red.). *Svenskans beskrivning 36. Förhandlingar vid trettiosjätte sammankomsten. Uppsala 25–27 oktober 2017*. Uppsala: Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet. S. 269–279.
- Scollon, Ron 2005. The discourses of food in the world system: Toward a nexus analysis of a world problem. *Journal of Language and Politics* 4(3). S. 465–488.
- SFS 2009:600 *Språklag*. Hämtat från Riksdagens webbplats <https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/spraklag-2009600_sfs-2009-600>.
- Skatteverket 2018. *Information om arbetsgivardeklaration på individnivå*. Hämtat 2019-05-14 på adressen <<https://www.skatteverket.se/omoss/press/nyheter/2018/nyheter/informationomarbetsgivardeklarationpaindividniva.5.2cf1b5cd163796a5c8b1090d.html?q=arbetsgivardeklaration+p%C3%A5+individniv%C3%A5+2018>>.
- SO = *Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademin* 2009. Utarbetad vid Redaktionen för Svenska Akademiens samtidsordböcker, Lexikaliska institutet, Institutionen för svenska språket, Göteborgs universitet. Stockholm: Norstedts.
- Solin, Anna 2004. Intertextuality as mediation: On the analysis of intertextual relations in public discourse. *Text* 24(2). S. 267-296.
- Statskontoret, 2001. *På väg mot ett bättre myndighetsspråk*. Stockholm: Statskontoret
- Söderlundh, Hedda 2012. Myndighetens textproduktion – skribenter och texter vid Försäkringskassan. I: Nyström Höög, Catharina, Hedda Söderlundh & Marie Sörlin. *Myndigheterna har ordet: om kommunikation i skrift*. Stockholm: Norstedts. S. 39–65.

Bilaga 1. Analysexempel A: För vem gäller reglerna 1 juli 2018?

<p>(1) För uppgiftsskyldiga som ska föra en personalliggare och som vid ikraftträdandet har fler än 15 anställda, ska bestämmelserna tillämpas från och med den 1 juli 2018.</p>	PROP
<p>(2) För uppgiftsskyldiga som ska föra en personalliggare och som vid ikraftträdandet har fler än 15 anställda, ska bestämmelserna tillämpas fr.o.m. den 1 juli 2018.</p>	BET
<p>(3) Den 1 juli 2018 ska företag som idag ska föra personalliggare och har fler än 15 anställda redovisa arbetsgivardeklarationer på individnivå.</p>	PRESS 1
<p>(4) Inom följande branscher och för de som är skyldiga att föra personalliggare och har 16 eller fler anställda den 1 juli 2018 börjar reglerna gälla redan då.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bygg (SNI-kod 41) – Restaurang – Frisör – Tvätteri 	INFO
<p>(5) Företag inom restaurang, tvätteri, frisör och bygg som är skyldiga att föra personalliggare och som har 16 anställda eller fler ska börja redovisa på det nya sättet från 1 juli.</p>	PRESS 2
<p>(6) Vid halvårsskiftet infördes arbetsgivardeklaration på individnivå för företag som för personalliggare och har 16 anställda eller fler.</p> <p>(7) – Det stämmer, från halvårsskiftet gäller de nya reglerna för arbetsgivare inom vissa branscher, som har 16 anställda eller fler och som för personalliggare där de är skyldiga att skriva upp vem som är på arbetsplatsen. [...], säger Pia Blank Thörnroos.</p>	INTERVJU

Bilaga 2. Analysexempel B: Fusk och brottslighet

(8) Syftet med förslaget är att minska skattefusk och skatteundandragande.	PROP
(9) Syftet med förslaget är att minska skattefusk och skatteundandragande.	BET
(10) Möjligheterna att bekämpa ekonomisk brottslighet bör också kunna förbättras [...].	
(11) – Att arbetsgivare redovisar utbetalda löner och skatteavdrag på individnivå gör det svårare att dölja om personer jobbar svart, säger Pia Blank Thörnroos, rättslig expert på Skatteverket.	PRESS 1
(12) Syftet med de nya reglerna <ul style="list-style-type: none"> • Minska skattefusk och skatteundandragande [...] – Minskar möjligheten till fusk och fel och minskar därmed Skatteverkets behov av kontroller 	INFO
(13) Med det nya sättet att redovisa blir det svårare att göra fel eller fuska.	PRESS 2
(14) Med det nya sättet att redovisa blir det lättare att göra rätt direkt och svårare att fuska.	INTERVJU
(15) Möjligheterna att hitta personer som jobbar svart blir också lättare när förutsättningarna för att hitta oredovisade inkomster förbättras, säger Pia Blank Thörnroos.	
(16) – Många vill ha en form av kvitto på att skatten verkligen har betalats in och att arbetsgivaren inte har stoppat pengarna i egen ficka. [...], säger Pia Blank Thörnroos.	

Bilaga 3. Analysexempel C: Vad innebär förslaget?

<p>(17) I propositionen föreslås bl.a. att uppgifter om utbetalda ersättningar för arbete och skatteavdrag på individnivå, dvs. per betalningsmottagare, ska lämnas löpande till Skatteverket.</p> <p>(18) I promemorian föreslås att utbetald ersättning för arbete ska redovisas på individnivå i arbetsgivardeklarationen, dvs. per betalningsmottagare.</p>	PROP
<p>(19) Uppgifter om utbetalda ersättningar för arbete och skatteavdrag på individnivå, dvs. per betalningsmottagare, ska lämnas löpande till Skatteverket.</p>	BET
<p>(20) Alla arbetsgivare ska då månadsvis redovisa utbetalda löner och avdragen skatt separat för varje anställd.</p> <p>(21) Med det nya sättet att redovisa kopplas utbetalda löner och avdragen skatt redan från början till respektive anställd.</p>	PRESS 1
<p>(22) • Precis som idag ska arbetsgivardeklarationen lämnas varje månad. Skillnaden är att redovisning för arbete och skatteavdrag ska göras per betalningsmottagare.</p> <p>(23) • Arbetsgivare kommer att deklarerar på individnivå varje månad</p> <ul style="list-style-type: none"> – Innebär att redovisningen redan från början är kopplad till en specifik betalningsmottagare 	INFO
<p>(24) Förändringen innebär att arbetsgivare ska redovisa de utbetalningar och skatteavdrag som gjorts per person varje månad.</p> <p>(25) – Utbetalda löner och avdragen skatt kopplas redan från början till respektive anställd. [...], säger Pia Blank Thörnroos, rättslig expert på Skatteverket.</p>	PRESS 2
<p>(26) Från årsskiftet omfattas alla företag av den nya regeln, det innebär att alla arbetsgivare ska redovisa de</p>	INTERVJU

utbetalningar och skatteavdrag som har gjorts per person varje månad.

(27) – Om man uttrycker det enkelt: Arbetsgivarna ska tala om exakt hur mycket de har betalat ut i lön och till vem pengarna har betalats, säger Pia Blank Thörnroos, rättslig expert på Skatteverket. De nya reglerna innebär alltså att redovisningen sker på individnivå.

(28) Med de nya reglerna för arbetsgivardeklaration redovisar arbetsgivaren i stället varje månad utbetald ersättning, förmåner och skatteavdrag specificerat för varje anställd. Redovisningen sker alltså på individnivå.